

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg har herved den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 77 af 31. Marts 1926 om Statens Regnskabsvæsen og Revision*. Dette Lovforslag er foranlediget ved det af Justitsministeren forelagte Lovforslag om Dommernes og Politimestres Ansvar for de Handlinger, der udføres i Tjenesten af det dem underordnede Personale.

Med Hensyn til de Synspunkter, der ligger til Grund for Fastsættelsen af dette Ansvar, kan jeg ganske henvise til de af Justitsministeren fremsatte Betragtninger. Og da der paa dette Omraade bør gælde de samme principielle Synspunkter overalt i Statstjenesten, foreslaas den paagældende Paragraf i Regnskabsloven, § 34, affattet paa samme Maade som i det førnævnte Lovforslag angaaende Dommernes og Politimestrenes Personale.

De øvrige Ændringer, der foreslaas foretaget i Regnskabsloven, er ikke af principiel Natur, men ønskes foretaget ved denne Lejlighed for at bringe visse Bestemmelser af rent praktisk Karakter i Overensstemmelse med de Erfaringer, der er indhøstet siden Lovens Gennemførelse i 1926. Det drejer sig dels om den Bestemmelse, der er fastsat i Lovens § 31 om Anvendelse af Postkvitteringer, dels om en Tilføjelse angaaende de Oplysninger, en Kassebetjent er pligtig at give ved Kasseeftersynet. Jeg kan tilføje, at Lovforslaget er udarbejdet efter Forhandling med Hovedrevisoraterne, og at det endvidere er tiltraadt af Statsregnskabsraadet. Jeg skal herved anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Uden for Dagsordenen har derefter Forsvarsministeren Ordet for at fremsætte anmeldte Lovforslag.

Forsvarsministeren (Alsing Andersen): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremsætte to *Forslag til Militær Straffelov og Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 542 om Retsplejen ved Hæren og Søværnet af 4. Oktober 1919*.

Lovforslagene hviler paa et meget omfattende og dybtgaaende Udvalgsarbejde, udført af et særligt Udvalg, der blev nedsat af Regeringen i December 1932 med Gene-

ralauditøren, det ærede Medlem af dette høje Ting Hr. Pürschel, som Formand. Udvalget har i Sommeren 1936 afgivet en enstemmig Betænkning, hvortil der knytter sig fuldt udarbejdede Lovforslag med udførlige Kommentarer. Efter at Ministeriet havde modtaget Betænkningen, har denne med tilhørende Lovudkast været sendt til Erklæring hos Rettergangscheferne og andre Instanser, bl. a. Justitsministeriet. Det samlede Materiale er derefter behandlet af Generalauditøren og Ministeriet. Det endelige Resultat er blevet, at der kun er foretaget faa Ændringer i de af Udvalget udarbejdede Lovudkast. Som Udvalget siger i Betænkningen, har dets Opgave for Straffelovens Vedkommende været af gennemgribende Natur, idet Formaålet maatte være til Afløsning af Loven af 1881 at skabe en ny Lov, der helt igennem var præget af de i den nye borgerlige Straffelov nedlagte Principper.

Udvalget har været enig om at begrænse den militære Straffelov til kun at indeholde de Straffebestemmelser, der ved Siden af de i Borgerlig Straffelov indeholdte maa anses for nødvendige eller særlig hensigtsmæssige med Henblik paa Forholdene i Hæren og Søværnet. I denne Forbindelse kan jeg som et af Fremskridtene nævne, at alle de særlige Bestemmelser for Berigelsesforbrydelser er fjernet, saaledes at disse Forbrydelser ligesom militært paa-talte Sædelighedsforbrydelser fremtidig som Regel og altid i Krigstid vil blive paadømt efter Reglerne i Borgerlig Straffelov.

En Følge af den omtalte Begrænsning er, at Forslaget til militær Straffelov kun omfatter 71 Paragraffer mod den nugældende Lovs 191. Dels herved og dels ved den klare og koncise Affattelse, som hver enkelt Paragraf har fra Redaktionsudvalgets Haand, er der skabt et overordentlig let overskueligt Lovforslag. Lovens Omraade fastsættes i §§ 5 og 6. Hovedregelen findes i § 5. Skelnemærket for, hvem der falder ind under Loven, er, om den paagældende maa siges at høre til Krigsmagten. Det fremgaar imidlertid af Lovforslagets Indhold, at Personer, der vel hører til Krigsmagten, men hverken har militær Lydigheds- eller Respektpligt eller militær Tjenestepigt, kun i ganske særlige Tilfælde vil kunne falde ind under Loven i Fredstid.